Sag C-77/91

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
mod
Den Italienske Republik

»Traktatbrud — undladelse af at gennemføre direktiver«

Retsmøderapport ..... I - 557

Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. Gulmann fremsat den 16. januar 1992 I - 560

Domstolens dom af 6. februar 1992 ..... I - 561

Sammendrag af dom

Medlemsstater — forpligtelser — gennemførelse af direktiver — udeladelse ubestridt (EØF-Traktaten, art. 169)

DEN REFERERENDE DOMMERS RAPPORT
i sag C-77/91 *

I — Sagsfremstilling

1. Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om veterinærmedicinske præparater (EFT L 317, s. 1) har til formål at fjerne de hindringer for fællesmarkedets oprettelse og funktion, der følger af forskelle i visse nationale bestemmelser om fremstilling og distribution af veterinærmedicinske præparater.

2. Rådets direktiv 81/852/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om analyti-

* Processprog: italiensk.

ske, toksiko-farmakologiske og kliniske normer og forskrifter for afprøvning af veterinærmedicinske præparater (EFT L 317, s. 16) har til formål at fortsætte den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning, der er indledt med ovennævnte direktiv 81/851 gennem anvendelse af de principper, der er opstillet i sidstnævnte direktiv på reglerne om, hvorledes afprøvninger af veterinærmedicinske præparater skal gennemføres.

3. Ifølge artikel 51 i direktiv 81/851 og artikel 3 i direktiv 81/852 skulle medlemsstaterne iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme disse direktiver inden for en frist på 24 måneder efter direktivets meddelelse og straks underrette Kommissionen herom.

4. Ved åbningsskrivelse af 19. april 1989 indledte Kommissionen den i Traktatens artikel 169 omhandlede traktatbrudsprocedure over for Den Italienske Republik og henviste herved til, at de ovenfor nævnte direktiver ikke fuldt ud var blevet gennemført i den form og inden for de frister, der var blevet fastsat.

Denne åbningsskrivelse beskæftigede sig navnlig med følgende forhold:

— Den Italienske Republiks fremgangsmåder ved iværksættelsen af et stort antal bestemmelser i direktiverne ved udstedelse af almindelige administrative cirkulærer

— de nationale bestemmelser, der finder anvendelse på færdigfremstillede veterinærmedicinske præparater og forblandinger til foderlægemidler

— de forhold, hvorunder de italienske myndigheder har anvendt artikel 17 i direktiv 81/851 om indgivelse af ansøgninger om markedsføringstilladelse i de forskellige medlemsstater.

5. De italienske myndigheder oplyste i telex af 26. juni 1989 Kommissionen om, at de bestemmelser, hvorved de nævnte direktiver skulle gennemføres, var blevet optaget i et forslag til bemyndigelseslov, der efter at være blevet godkendt i et regeringsmøde, var blevet forelagt de italienske lovgivende forsamlinger.

6. Da Kommissionen ikke modtog nogen underretning om de foranstaltninger, Den Italienske Republik havde truffet, fremsatte den den 26. juni 1990 en begrundet udtalelse, hvis betingelser skulle være opfyldt af denne medlemsstat inden to måneder.

7. De italienske myndigheder besvarede ikke denne begrundede udtalelse.

II — Skriftlig forhandling og parternes påstande

1. Kommissionen har ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 26. februar 1991 anlagt sag i henhold til Traktatens artikel 169, stk. 2.

Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt. Kommissionen har dog givet afkald på at fremlægge replik.

2. Domstolen har på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten med parternes samtykke i medfør af procesreglementets artikel 44a besluttet, at sagen ikke skal forhandles mundtligt.

3. *Kommissionen* har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt alle de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 81/851 af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærmedicinske præparater samt Rådets direktiv 81/852 af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om analytiske, toksiko-farmakologiske og kliniske normer og forskrifter for afprøvning af veterinærmedicinske præparater.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

4. *Den Italienske Republik* har ikke i svarskriftet nedlagt nogen påstand. Den har blot anført, at det af Kommissionen kritiserede traktatbrud snart vil blive bragt til ophør.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. *Kommissionen* har efter en henvisning til bestemmelserne i Traktatens artikel 189 og 5 samt bestemmelserne i artikel 51 i direktiv 81/851 og artikel 3 i direktiv 81/852 anført, at Den Italienske Republik efter disse bestemmelser rettidigt skulle have truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre disse direktiver og straks underrette Kommissionen herom.

Den Italienske Republik kan efter Domstolens faste praksis ikke som begrundelse for sit traktatbrud henvise til bestemmelser, praksis eller forhold i den italienske retsorden.

2. *Den italienske regering* har erkendt, at direktiv 81/851 og 81/852 ikke er blevet gennemført i italiensk ret.

Den har oplyst, at der snart vil blive vedtaget et lovdekret med hjemmel i en lov fra 1990, der indeholder en bemyndigelse for regeringen til at iværksætte direktiver, og at det af Kommissionen kritiserede traktatbrud dermed vil kunne bringes ud af verden.

F. Grévisse
Refererende dommer